

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1257-2/2022
Érkezett:	2022 JÚL 11.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	5

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

ALKOTMÁNYJOGI
PANASZ
KIEGÉSZÍTÉSE

[REDACTED]
[REDACTED]
felperesnek, mint indítványozónak

[REDACTED]

Képv: Sipos Ügyvédi Iroda, dr.
Sipos Balázs Tihamér ügyvéd [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED] szám:
[REDACTED]

Ügyszám: IV/1257-1/2022

Iktatószámunk: 15/P/902

számlával igazolt 70.000,- Ft összegű közjegyzői eljárási költséget, továbbá a 145.800,- Ft összegű szakértői díj költséget is.

A felperes és az alperes között a perbeli biztosítási esemény időpontjában **érvényes és hatályos casco vagyonbiztosítási szerződés állt fenn**, amely szerződésben az alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy töréskár esetén biztosítási szolgáltatást nyújt a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk) 6:462.§ alapján bekövetkezett károkkal összefüggésben, amely kötelezettségének **az alperes nem tett eleget**. Az összegszerűséget tekintve az előzetes bizonyítás során a szakértő által megállapított összeget vette alapul a felperes a kereset benyújtásakor és ennek figyelembevételével határozta meg a kereseti kérelemben szereplő biztosítási szolgáltatás iránti igénye összegét.

Az alperes elsődlegesen **elévülési kifogást terjesztett elő**, utalt az Általános vagyonbiztosítási Feltételek (ÁVF) XIII. 1-2. pontjaira, mely szerint a szerződésből származó igények az esedékességtől számított egy év elteltével évülnek el. Hivatkozott továbbá arra, hogy a 2014. július 17-én kelt biztosítási ajánlat 10. pontjában az alperes felhívta a felperes figyelmét arra, **hogy az 5 éves elévülési idő helyett jelen szerződés esetében az 1 éves elévülési idő az irányadó és ezt a felperes elfogadta**. Ennek megfelelően a felek között 1 éves elévülési idővel számítottan jött létre a perbeli szerződés. **Az alperes utalt arra is, hogy a kárrendezéshez szükséges utolsó okirat (pótszemlérlől készült kárfelvételi jegyzőkönyv) 2014. szeptember 15-én kelt**, így az elévülés kezdő időpontja 2014. szeptember 30. napja volt, a kereset pedig 2015. november 18. napján lett benyújtva és így az elévülés megszakítására már nem alkalmas. Az alperesi álláspont szerint a felperesi követelés 2015. szeptember 30-án elévült.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak ítélte és a Ptk. 6:23. § (1) bekezdésében foglaltak alapján elutasította. A/1. számon mellékeljük az elsőfokú bíróság ítéletét. Utalt arra, hogy a perbeli vagyonbiztosítási szerződéses jogviszony szerződéses feltétel rendszerébe beletartoznak az általános vagyonbiztosítási feltételekbe foglalt, illetőleg a jármű casco biztosítás különös feltételei (JCKF16) rendelkezéseibe foglalt szerződéses feltételek is, figyelemmel arra, hogy a biztosítási ajánlatban a felperes elfogadta az általános vagyonbiztosítási feltételeket, illetőleg a JCKF16 rendelkezéseit. Az általános vagyonbiztosítási feltételek (ÁVF) XIII. pont 1. alpontja rögzíti azt, hogy a biztosítási szerződésből eredő igények 1 év elteltével elévülnek. Az ÁVF XIV. 1.6. pontja az elévülési időszak tartama (XIII.1.) kapcsán rögzíti azt, hogy a jelen feltételek elévülésére vonatkozó előírása eltér a Ptk. 6:22. § (1) bekezdésében meghatározott 5 éves elévülési időtől. Jelen szerződésből eredő igények 1 év elteltével évülnek el. A biztosítási ajánlat 10. pontja tartalmazza azt, hogy az alperes felhívja a figyelmet, hogy az alperes a biztosítási szerződésre és kiegészítő biztosítási szerződésre vonatkozó általános feltételekben külön fejezetekben foglalta össze a Polgári Törvénykönyvtől lényegesen eltérő rendelkezéseket. Erre vonatkozóan a biztosítási ajánlatban bejelölte a biztosítási közvetítő azt, hogy a felperes elfogadta a biztosítási szerződésekre irányadó általános feltételeknek a „Polgári Törvénykönyvtől lényegesen eltérő rendelkezései” című fejezetben foglaltakat. **Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint ennek tükrében megalapozottan hivatkozott az alperes arra, hogy a casco vagyonbiztosítási szerződés a szerződő felek között rövidebb, egy éves elévülési idő meghatározása mellett jött létre.** Az elsőfokú bíróság továbbá rögzítette, hogy a perbeli biztosítási esemény 2014. szeptember 8. napján történt. A kárrendezéshez szükséges utolsó okirat (pótszemlérlől készült kárfelvételi jegyzőkönyv) 2014. szeptember 15-i keltezésű,

ennek megfelelően a JCKF16 VII.1.-es pontjára figyelemmel az alperes szolgáltatása 2014. szeptember 30. napján vált esedékessé. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy felperes 2015. november 18. napján nyújtotta be a keresetlevelet a bírósághoz, amely kívül esik a 2014. szeptember 30-i időponthoz képest az egy éves elévülési időn. Ennek következtében az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes követelése elévült.

A felperes az ítélettel szemben a Fővárosi Törvényszéken fellebbezést terjesztett elő, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének keresete szerinti megváltoztatását és alperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az alperes elévülési kifogásának helyt adva a keresetét elutasította. Tévesen minősítette az elsőfokú bíróság a 2014. szeptember 15-i pótkárfelvételi jegyzőkönyvet a kárrendezéshez szükséges utolsó iratnak, mivel erre maga az alperes sem hivatkozott, illetve a különös szerződési feltételek sem tartalmazzak olyan feltételt, mely a kárfelvételi jegyzőkönyvet a kárrendezéshez szükséges és elegendő utolsó okiratnak minősítenék.

Hangsúlyozta, hogy a kárbejelentést és a kárfelvételt követően 3,5 hónap telt el addig, amíg az alperes tájékoztatta álláspontjáról. Az alperes teljesítésének esedékessége 2015. január 6-án még nem állt be, hiszen az alperes a levelében nem azt írta, hogy minden irat rendelkezésére állt és a kárigényt ezért utasítja el, hanem azt, hogy „a benyújtott dokumentumok önmagukban nem eredményezik szolgáltatási kötelezettségünk beállítását.” Sérti a Ptk.-ban rögzített együttműködési kötelezettség elvét az alperes magatartása, hiszen annak ellenére, hogy a JCKF16 majd 40 olyan iratot sorol fel a kárigény jogalapjának és összegszerűségének bizonyítására, 3,5 hónap hallgatás után egyetlen további iratot sem kért be a felperestől a biztosítási esemény bizonyítására, csak súlytalan indok alapján elutasította azt, ráadásul a továbbiakban a káriratokat sem szolgáltatotta ki a felperesnek. Az ÁSZF IX.11. alapján, 2015. február 25. napján a felperes kérte az alperest, hogy a biztosítási eseménnyel kapcsolatos minden iratot küldjön meg a részére. Az alperes azonban biztosítási titokra hivatkozással nem küldte meg az iratokat a felperesnek, így álláspontja szerint az alperes ugyancsak megsértette együttműködési kötelezettségét, ezért fordult közjegyzőhöz, aki 2015. június 10-én kelt végzésével rendelte ki az igazságügyi szakértőt, aki szeptember 16-án kelt szakvéleményében kifejtette, hogy a gépkocsi sérülhetett úgy, ahogy azt a felperes előadta. A szakvéleményt a felperes 2015. november 16-án vette kézhez, majd 2015. november 18-án nyújtotta be a felperes a keresetét.

Álláspontja szerint az alperes szolgáltatása legkorábban a szakvélemény az alperes részére történő benyújtásától számított 15. napon vált esedékessé, ugyanis a JCKF16 nem tartalmaz olyan kikötést, hogy csupán a kárbejelentő és a kárfelvételi jegyzőkönyv alapján lenne a kárrendezés lefolytatható. Nem hiába sorol fel a kárigény vizsgálata körében további bizonyításra hivatott iratot, köztük a szakvéleményt is. A 2015. január 6. napján kelt levél megfogalmazása is azt mutatta, hogy további iratok váltak szükségessé a biztosítási esemény teljes körű elbírálásához, mely a szakvélemény volt. Az igazságügyi szakértői véleményt a JCKF és az ÁVF kifejezetten elfogadja a jogalap tisztázása végett. Álláspontja szerint a fentiekből az következik, hogy a felperes perbeli követelése nem évült el.

Feltéve, de nem megengedve az 1 éves elévülési idő naptárilag 2015. szeptember 30-án eltelt, 2015. szeptember 16-ig, a szakvélemény elkészítéséig menthető okból a felperes nem tudta

érvényesíteni igényét, mert csak ekkor állott rendelkezésére a biztosítási esemény, a kárigény jogalapját és összegszerűségét igazoló szakvélemény, amelynek hiányában történő bírósághoz fordulás, akár alaptalan pereskedés lett volna, amit a törvény tilt. 2015. szeptember 16-tól még 3 hónap állt a felperes rendelkezésére, hogy bírósághoz forduljon és e 3 hónapon belül, 2015. november 18-án nyújtotta be a felperes a keresetét.

A másodfokú bíróság a felperes fellebbezésének elbírálása során arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékoknak okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg és helyes az erre alapított valamennyi jogkövetkeztetése, a per fő tárgya vonatkozásában az érdemi döntése is. Kimondta továbbá azt is, hogy Ptk. 6:22§ (1) bekezdésében meghatározott általános 5 éves elévülési időt a felek 1 éves elévülési időre rövidítették, az Általános Vagyonbiztosítási Feltételeknek az ezt rögzítő rendelkezése a felek között létrejött szerződés részévé vált. A fentiek okán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság 61.Pf.632.841/2020/4. számú ítélete ellen nincs helye fellebbezésnek, így 2020. október 07. napján jogerőre emelkedett. A/2. számon mellékeljük a másodfokú bíróság ítéletét.

b) A perújítási eljárás

Az alapperben meghozott ítélet jogerőre emelkedését (2020. október 07. napján) követően 2021. március 30. napján a felperes értesült a www.ugyeszseg.hu weboldalon a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2021. március 30. napján 8 óra 38 perckor kiadott sajtóközleményéről. A sajtóközlemény tájékoztatása alapján, „*az ügyészség egy biztosítótársaság általános szerződési feltételeit támadta eredményesen. A Fővárosi Törvényszék az általános szerződési feltételek számos pontját tisztességtelennek ítélte, majd az ügyészi fellebbezés eredményeként a Fővárosi Ítéltőábla további szerződési feltételek semmisségét állapította meg.*” A/3. számon mellékeljük a sajtóközleményt.

A [REDACTED] weboldalon 2021. március 31. napján szerzett tudomást a felperes a [REDACTED] közleményéről, amely kimondja, hogy „*a Fővárosi Ítéltőáblának az ügyész felperes keresetére a [REDACTED] alperes ellen indult perben 2021. január 26-án kelt 13.Gf.40.328/2020/7-II. számú jogerős ítélete értelmében az alperes [REDACTED] elnevezésű általános szerződés feltételeinek 2017. január 1-től alkalmazott 14.B. pontja, amely szerint „A biztosítási szerződésből eredő igények elévülési ideje a biztosítási esemény bekövetkeztétől számított egy év.” tisztességtelen, mert a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel alkalmazójával szerződő fél hátrányára állapítja meg.*” A/4. számon mellékeljük [REDACTED] a közleményét.

A közleményben hivatkozott ítélet a Fővárosi Ítéltőábla 13.Gf.40.328/2020/7-II. számú jogerős ítélete. A/5. számon mellékeljük.

Hasonló következtetésre jutott a Kúria a szerződési feltételek érvénytelenségének megállapítása tárgyában hozott Pfv.20152/2020/7. számú precedensképes határozatában. A/6. számon mellékeljük a Kúria precedensképes határozatát.

A precedensképes határozat kimondja, „*hogy a [REDACTED] [REDACTED] otthon- és életmód-biztosítási feltételek elnevezésű általános szerződési feltételeinek 2016. október 1-jétől alkalmazott I.14.B pontjában foglalt feltétele az alperessel szerződő valamennyi fogyasztóra kiterjedő hatállyal érvénytelen.*

A kikötés azért érvénytelen, mert a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel alkalmazójával szerződő fél hátrányára állapítja meg azáltal, hogy a Polgári Törvénykönyv általános elévülési időt megállapító szabályához képest olyan mértékben hozza a fogyasztót hátrányosabb helyzetbe, hogy a szerződési feltétel alkalmazója annak egyedi tárgyalást követő elfogadását tőle ésszerűen nem várhatta el.”

Indokolásában a Kúria rögzítette, „*hogy az általános szerződési feltételek I.14.B. pontjában foglalt kikötés szerint a biztosítási szerződésből eredő igények egy év elteltével elévülnek. A kikötés – az EUB C-415/11. számú ügyben hozott ítéletének figyelembe vételével vizsgálva – eltérést jelent a diszpozitív szabályokhoz képest. A hatályos jogban szabályozottnál jelentősen hátrányosabb helyzetbe hozza a fogyasztót, mivel a biztosítási szerződésen alapuló igények bírósági érvényesítésére nyitva álló határidő öt év helyett egy évre rövidül, amelyet a hatályos Ptk. rendelkezései szerint nem szakíthat meg a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítással. Emellett az elévülés nyugvására okot adó körülmény megszűnését követően három hónapon belül bírósághoz kell fordulnia, különben az elévülés igényszüntető kifogást alapoz meg a biztosító számára. Az elévülési idő könnyen eltelhet már azelőtt, hogy a biztosító szolgáltatása esedékessé válna. Az alkalmazásával veszélybe kerülhet a biztosítási szerződés céljának megvalósulása, amely semmiképp sem lehet a veszélyközösség érdeke. Az alperes tisztességes és méltányos eljárása esetén nem várhatta el ésszerűen, hogy e hátrányos kikötést a fogyasztó az egyedi tárgyalást követően elfogadja.”*

A felperes 2021. április 01. napján perújítási kérelmet terjesztett elő a rPp. 260.§ (1) a.) pontjára hivatkozva az elsőfokú Bíróságnál. A perújítási kérelemében hivatkozott a Kúria a szerződési feltételek érvénytelenségének megállapítása tárgyában hozott Pfv.20152/2020/7. számú precedensképes határozatára, valamint a Fővárosi Ítéltábla 13.Gf.40.328/2020/7-II. számú jogerős ítéletére.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2021. június 01. napján az 5.P.50.943/2021/5. számú végzésével a perújítási kérelmet elutasította. A/7. számon mellékeljük a perújítási kérelmet elutasító végzést. A végzésének indokolásában rögzítette, hogy a perújítás rendkívüli perorvoslati lehetőség, amely az alapeljárás ténybeli és nem az esetleges jogalkalmazási hibájának kiküszöbölésére szolgál. Kiemelte, hogy következetes a bírói gyakorlat abban, hogy az alperesben elbírált jogkérdésben nincs helye perújításnak. A megjelölt felsőbb bírósági döntések egyes biztosítási szerződésekhez kapcsolódó általános szerződési feltételekben rögzített egy éves elévülési idő tisztességtelensége kérdésében – nem kötelező – iránymutatást adtak a bíróságok részére, amely kérdés jogkérdésnek minősül.

A végzés ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte a végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását. Előadta, hogy a jogerős ítéleteket bizonyítékként terjesztette elő, véleménye szerint a perújítási kérelem ezért megfelel a Pp. 260.§ (1) bekezdés a.) pontjában foglaltaknak, hiszen olyan jogerős bírói határozatra hivatkozik, amelyeket az alapperben eljáró bíróság nem bíralt el, annak ellenére, hogy a Kúria 2020. szeptember 2. napján, több mint egy hónappal a másodfokú tárgyalást megelőzően hozta meg a Pfv.20152/2020/7. számú precedensképes határozatát. Véleménye szerint az elsőfokú bíróságnak részletesen meg kellett volna indokolnia a precedensképes határozatban foglalt jogelv mellőzését. Utalt arra, hogy egyértelműen megállapítható, hogy a jogalkotó szándéka perújítási okként kiterjedt a jogerős ítéletre való hivatkozásra is. Kifejtette, hogy az alperes által hivatkozott eseti döntések már csak szűk körben használhatók, a bírósági gyakorlat változik, álláspontja szerint jelen perben a közérdekű kereset intézménye miatt nem alkalmazhatók. Rámutatott, hogy amennyiben a keresetet most nyújtaná be ugyanazon indokok alapján, mindenki számára egyértelmű, hogy az alperes egyéves elévüléssel kapcsolatos védekezése, – annak tisztességtelensége okán – nem foghatna helyt. Mindezért az elsőfokú bíróságnak a Ptk. 6:105.§ (2) bekezdése alapján álláspontját felül kellett volna vizsgálnia és a keresetnek helyt adnia.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 56.Pkf.635.851/2021/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A/8. számon mellékeljük a másodfokú bíróság végzését. Álláspontja szerint a perújítás, mint rendkívüli jogorvoslati lehetőség az alapeljárás ténybeli hibáinak a kiküszöbölésére szolgál. Még ha lennének is jogalkalmazási hibák, amik jelen ügyben nem állapíthatók meg, a perújítás jogintézménye akkor sem alkalmazható jogalkalmazási hibák korrigálására, kijavítására. Az alapperben elbírált jogkérdésben nincs helye perújításnak. Az elsőfokú bíróság helyállón állapította meg, hogy a rPp. 260.§ (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek nem állnak fenn, és jogszabálysértés nélkül döntött a perújítási kérelem elutasításáról.

3. Jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az elsőfokú bíróság 5.P.50.943/2021/5. számú végzésével szemben fellebbezést nyújtottunk be, de a másodfokú bíróság 56.Pkf.635.851/2021/4. sz. végzésével az elsőfokú végzését helybenhagyta. A 56.Pkf.635.851/2021/4. számú végzés jogerős, ellene fellebbezésnek helye nincs, a rendes jogorvoslati lehetőségünket kimerítettük és további rendes jogorvoslati lehetőség nincs számunkra biztosítva.

Tájékoztatjuk a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy 56.Pkf.635.851/2021/4. számú végzéssel szemben nincsen folyamatban felülvizsgálati, illetve perújítási eljárás.

4. Alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Abtv. 30.§ (1) bekezdése alapján, „az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznegyven napon belül lehet írásban benyújtani.”

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló 56.Pkf.635.851/2021/4. sz. végzést 2022. március 07. napján vettük kézhez. Nyilatkozunk, hogy alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30.§ (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztjük elő a Tisztelt Alkotmánybíróságnak.

5. Indítványozó érintettsége

Az Abtv. 27.§ (2) a.) pontja alapján, „Jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet, aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt.”

Előadni kívánjuk, hogy a 56.Pkf.635.851/2021. sz. polgári eljárásban az indítványozó felperesként vett részt és, így érintettnek minősül.

6. Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Abtv. 29. §-ának megfelelően „az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.”

Megítélésünk szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételei (a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség esete) az Alaptörvény R) cikk 2) bekezdésével, valamint Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével megállapíthatóak.

A másodfokú bíróság a 56.Pkf.635.851/2021/4. sz. végzésével megsértette Alaptörvény R) cikk 2) bekezdését, azáltal, hogy egy mindenkire kötelező érvényű jogszabályt figyelmen kívül hagyott, és a végzését a bírói gyakorlatra alapította.

Perújítás jogintézményének a célja, hogy egy olyan rendkívüli jogorvoslati lehetőség biztosítson a peres feleknek, amikor a jogerős határozat meghozatala után olyan tények derülnek ki, amelyek az ügy megítélését alapvetően befolyásolták volna. A jogalkotó nem csak tény vagy bizonyítékot határoz meg perújítási okként, hanem kifejezetten megjelöli a más jogerős bírói vagy más hatósági határozatot, mint perújítási ok.

A másodfokú bíróság döntésében figyelmen kívül hagyta a rPp. 260.§ (1) a.) bekezdésében rögzítetteket, ezáltal álláspontunk szerint önkényes, contra legem jogalkalmazást tett, mivel egy általánosan kötelező magatartási szabály helyett, a bírói gyakorlatot rendelte alkalmazni a sérelmezett végzésében, ezáltal megsértette az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését.

A másodfokú bíróság a 56.Pkf.635.851/2021/4. sz. végzésével megsértette Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogunkat.

A Fővárosi Törvényszék a döntését a bírói gyakorlatra alapította, annak ellenére, hogy a perbeli ügyben alkalmazandó hatályos jogszabály a bírói gyakorlattal ellentétesen rendelkezett, így sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogunk.

Azáltal, hogy a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság végzését, így számunkra nem biztosította ezt a rendkívüli jogorvoslati lehetőséget, amit a jogalkotó biztosít a peres feleknek. A másodfokú bíróság döntésével nem tette lehetővé, hogy az

elsőfokú bíróság az új bizonyítékok, mint jogerős ítéletek alapján vizsgálja felül a korábban meghozott döntését és ezáltal megsértette a tisztességes bírósági eljárásához való jogunkat.

7. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A Magyarország Alaptörvényének R) cikk (2) bekezdése alapján, „Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”

A Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján, „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

b.) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

- Elsődlegesen az Alaptörvényének R) cikk (2) bekezdésének sérelme miatt;
- Másodlagosan az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme miatt

kérjük, hogy a Fővárosi Törvényszék 56.Pkf.635.851/2021/4. ügyszámon hozott végzésének alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését az alábbi indokok alapján.

A rPp. 260.§ (1) bekezdés a.) pontja alapján, „a jogerős ítélet ellen perújításnak van helye, ha a fél oly tényre vagy bizonyítékra, illetőleg olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, amelyet a bíróság a perben nem bírált el, feltéve, hogy az - elbírálás esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna.”

Minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alapperben eljáró bíróság a Fővárosi Ítéltábla 13.Gf.40.328/2020/7-II. számú jogerős ítéletét, valamint a Kúria a szerződési feltételek érvénytelenségének megállapítása tárgyában hozott Pfv.20152/2020/7. számú precedensképes határozatát nem bírálta el és azokkal teljesen ellentétes következtetésre jutott, pedig az elbírálása esetén a jelenleginél ránk kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna.

A másodfokú Bíróság végzésében rögzíti, hogy „a perújítás a jogerős bírósági ítélet megtámadására használható olyan rendkívüli perorvoslat, amelyet általában ténybeli természetű okok alapján lehet igénybe venni.” Rögzíti továbbá, hogy „nem lehet perújítási okként hivatkozni az ügyben eljáró bíróságok „téves jogi álláspontjára”

A jogerős ítéleteket bizonyítékként terjesztettük elő a Bíróságnak a Pp. szabályainak megfelelően, hiszen a perújítás célja a jogalkotó szerint az esetlegesen felmerülő – az alapperben el nem bíralt – bizonyítékokra való hivatkozásával a per újratárgyalása.

Mindezekre figyelemmel a perújítási kérelem megfelel a Pp. 260.§ (1) bekezdés a.) pontjában foglaltaknak, hiszen a jogerős bírói határozatokra hivatkoztunk, amelyeket az alapperben eljáró

bíróság nem bíralt el – annak ellenére, hogy a Kúria 2020. szeptember 2. napján, tehát több, mint egy hónappal a másodfokú tárgyalást megelőzően hozta meg a Pfv.20152/2020/7. számú precedensképes határozatát – így a csatolt ítéletekkel teljesen ellentétes következtetésre jutott, annak ellenére, hogy az elbírálásuk esetén ránk kedvezőbb határozatot eredményezett volna.

Ennek ellenére a másodfokú Bíróság végzésében rögzíti, hogy *„a perújítás a jogerős bírósági ítélet megtámadására használható olyan rendkívüli perorvoslat, amelyet általában ténybeli természetű okok alapján lehet igénybe venni.”* Rögzíti továbbá, hogy *„nem lehet perújítási okként hivatkozni az ügyben eljáró bíróságok „téves jogi álláspontjára”*

A fentiek okán téves a másodfokú bíróságnak a perújítás megengedhetőségével kapcsolatos álláspontja.

Egyértelműen megállapítható továbbá, hogy a jogalkotó szándéka perújítási okként kiterjedt a jogerős bírói ítéletre való hivatkozásra is, arra azonban nem terjedt ki, és nem is mondta ki, hogy az azonos tényállású másik ügyben hozott jogerős ítéletre hivatkozással nincs helye perújításnak. A jogszabályi hivatkozást csupán az azóta meghaladott bírói gyakorlat töltötte meg ilyen tartalommal.

Mindezek alapján a másodfokú Bíróság végzésével ellehetetlenítette számunkra a perújítás jogintézményét, ezáltal megsértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogunkat. A döntésével továbbá szembement a rPp.-ben rögzítettekkel. A döntésével megsértette, a jogszabályok értelmezésére felállított alapelveket. Indokolásként csupán több, mint 20 éves bírósági határozatokra hivatkozott, annak ellenére, hogy Magyarországon nincsen tisztán precedens alapú ítélkezés.

A Tisztelt Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban akként foglalt állást, hogy *„bírói függetlenség nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghozni. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja.”*

Kérelmünk nem arra irányul, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az alapperben hivatkozott jogsérelmet orvosolja és lényegében "szuperbíróként" döntsön a peres felek közötti jogvitában. Kérelmünk a Fővárosi Törvényszék végzésének vizsgálatára és megsemmisítésére irányul, mert álláspontunk szerint a hivatkozott Fővárosi Törvényszék végzésének rendelkező része és az indokolása sérti az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésében és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogunkat.

8. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a.) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróságnak, hogy **nem** kezdeményeztük a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b.) **Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.**

Mellékelten csatoljuk A/9. számon az alkotmányjogi panasz előterjesztésére, valamint az Alkotmánybíróság előtti eljárásra vonatkozó képviseletünket. Indítványozó jogi képviselőjének neve irodája és címe:

Sipos Ügyvédi Iroda

c.) **Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról**

Az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához hozzájárul. A/10. számon mellékeljük az indítványozó által aláírt adatkezelési nyilatkozatot.

d.) **Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata**

- A/1. számon az elsőfokú bíróság ítélete.
- A/2. számon a másodfokú bíróság ítélete.
- A/3. számon Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség sajtóközleménye
- A/4. számon [REDACTED] Zrt. közleménye
- A/5. számon a Fővárosi Ítéltábla 13.Gf.40.328/2020/7-II. számú jogerős ítélete
- A/6. számon Kúria Pfv.20152/2020/7. számú precedensképes határozata
- A/7. számon az elsőfokú bíróság a perújítási kérelmünket elutasító végzése
- A/8. számon a másodfokú bíróság végzése
- A/9. számon az alkotmányjogi panasz előterjesztésére, valamint az Alkotmánybíróság előtti eljárásra vonatkozó ügyvédi meghatalmazás
- A/10. számon az indítványozó által aláírt adatkezelési nyilatkozat

Budapest, 2022. július 6.

Tisztelettel

[REDACTED]
indítványozó
képv.:
Sipos Ügyvédi Iroda

